

være af en saadan Betydning med Hensyn til Krigsministeriet, at jeg kan forstaae, at en Krigsminister kan gjøre sin Bedbliven i Cabinettet afhængig deraf. Jeg maa især med Hensyn til Forslaget under Nr. 7, som vi nu have hørt det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Raasløff) udvilde og forklare saa udførligt, tilstaae, at jeg ikke ganske kan sympathisere med det ærede Medlem i hans Uttringer, og navnlig maa jeg afgjort erklære det for sikkert, at naar det ærede Medlem har meent at kunne trænge ind i de Bevæggrunde, der have ledet Udvalgets forskjellige Medlemmer til at stille dette Forslag, har han taget fuldstændig feil; men det kan selvfølgelig slet ikke falde mig ind at ville benægte, at der kan være mange gode Grunde for en Krigsminister til at opstille den Fordring, som den nuværende Krigsminister har gjort i dette som i foregaaende Aar, og at han kan have en saa inderlig Overbeviisning om, at hans Forslag ere gode og rigtige, at han kan gjøre sin Bedbliven som Krigsminister afhængig deraf. Jeg vil aldeles ikke fortænke en saadan Mand i, at han stiller sig saaledes, men jeg vil søie til, at jeg ikke kan skjønne, at dette Spørgsmaal, som har en ganske speciel Betydning, for Regjeringen er af den Art, at det egentlig kan siges at være et almindeligt Cabinetsspørgsmaal. Nu er imidlertid dette sleet, at det ærede Ministerium har gjort disse Spørgsmaal til et Cabinetsspørgsmaal, og derved kommer det Spørgsmaal frem for os, hvorledes vi da bør stille os i den Anledning. Her vil jeg kun sige for mit Vedkommende, at jeg troer, at vi ikke let ville komme til nogen Klarhed i denne Sag ved at tage Hensyn alene til den Situation, som for Diebliffet foreligger, men vi maae see hen til, hvad der er sleet ogsaa i de foregaaende Samlinger og i det Hele taget i den Tid, det nuværende Ministerium har staaet ved Roret. Jeg vil da tilstaae, at efter mit Skjøn har det nuværende Ministerium vel ofte stillet saadanne Cabinetsspørgsmaal, men jeg maa tillige spørge mig selv, om der ikke er en rimelig Grund, som kunde forklare dette, om der ikke i den hele Stilling, og navnlig i Folkethingets Bestaaenhed og det Forhold, der

er fremkommet mellem dets Medlemmer osv. har været Grunde, som have gjort det forklarligt, at Ministeriet, naar det har villet i Virkelighed lede Forretningerne saaledes, at det blev en Ledelse, har maattet paa Grundlag af disse særlige Forhold stille Cabinetsspørgsmaal noget hyppigere, end man anseer for ønskeligt, og i Tilfælde, hvor det under andre Forhold vistnok ikke vilde have været nødvendigt, og jeg vil da hertil søie, at, naar jeg undersøger dette Spørgsmaal noiere, troer jeg, at der er Grunde tilstede, som kunne gjøre dette forklarligt. Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen), som tgaar havde Ordet, henlede Dpmærksomheden paa, at det var en Mangel ved det nuværende Ministerium Stilling, at det ikke havde noget Parti her i Thinget, som det sluttede sig til, hvilket Parti da maatte udgjøre Thingets Fleertal. Dette forhold sig jo rigtigt, et saadant Parti har Ministeriet ikke, men Spørgsmaalet er: Har det kunnet have et saadant Parti, og dette Spørgsmaals Besvarelse vil jo atter være afhængig af dette: Er der her i Folkethinget overhovedet noget Parti? Det er dette, som jeg troer, at man, naar man seer noiere til, maa opfatte en stærk Tvivl om. Jeg har hørt adskillige ærede Medlemmer, som, naar de have talt om sig selv og de Medlemmer, som de nærmest hørte til, have stemplet sig selv som et demokratisk Parti eller som Demokrater. Jeg maa ligesom den ærede sidste Taler nære Tvivl om, at denne Betegnelse er correct, saaledes at man kan sige, at der er en Deel af Folkethinget, som er demokratisk findet og Andre, som ikke ere det. Jeg forstaaer nemlig ved at have et demokratisk Sindelag dette, at dertil udfordres en Mand, hvis hele politiske Virksomhed er gennemtrængt af Tølelsen for og en levende Bestræbelse efter at bringe samtlige Landets Borgere uden Hensyn til Fødsel og Billaar til det høist mulige Maal af Frihed, Dplysning og Fasthed. Den, som virkelig hylber denne Grundsætning, og for hvem den er den ledende i hele hans politiske Liv, kan man kalde paa forskjellig Maade, og man kan ogsaa kalde ham Demokrat, men skal han være en god Demokrat, maa han ikke være Andet end netop dette. Naar jeg nu kaster Bliffet hen paa de